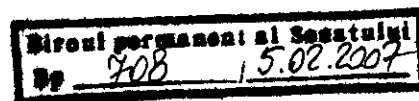

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

221
2501 2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind reglementarea regimului juridic al unor bunuri imobile aflate în folosința unităților de cult*, inițiată de 51 de deputați din Grupul parlamentar al PNL (Bp. 708/2006).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativa legislativă parlamentară se propune, în principal, ca imobilele aflate în proprietatea publică sau privată a statului, ori a unităților administrativ-teritoriale, care au fost atribuite în folosință gratuită cultelor religioase, după data de 1 ianuarie 1990, să fie trecute, fără plată, în proprietatea unităților de cult deținătoare.

Unitatea de cult deținătoare este definită ca fiind centrul de cult sau unitatea locală de cult recunoscut, care deține în folosință gratuită unul sau mai multe imobile, atribuite cu acest titlu, după 1 ianuarie 1990, în vederea desfășurării unei activități specifice cu caracter de continuitate.

Prin imobile inițiatorii înțeleg atât terenurile atribuite în folosință, după data de 1 ianuarie 1990, în vederea edificării de lăcașuri de cult sau de clădiri cu destinație administrativă, educațională, de asistență socială și a anexelor acestora, cât și clădirile împreună cu terenul aferent primite, după data de 1 ianuarie 1990, pentru realizarea de către culte a unor activități spirituale, administrative, educaționale, de asistență socială.

II. Observații și propuneri

1. Potrivit art. 19 și art. 30 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, Expunerea de motive trebuie să se refere la cerințele care reclamă intervenția normativă, bazate pe cunoașterea temeinică a realităților economico-sociale care urmează să fie reglementate, la finalitatea reglementării propuse și la efectele avute în vedere.

Expunerea de motive care însoțește propunerea legislativă folosind referiri generale cum ar fi „*unele terenuri și construcții*”, „*pe multe terenuri*” sau „*alte clădiri sau terenuri*” atunci când se referă la imobilele ce urmează să fie atribuite, cu titlu gratuit, unităților de cult ce le dețin în folosință gratuită, nu face referire la numărul și valoarea imobilelor respective (terenuri, terenuri cu construcții și anexe) și nici la categoriile de culte ce dețin aceste imobile, neputându-se astfel estima impactul economic și social al inițiativei legislative. De asemenea, nu rezultă în ce măsură prin dispozițiile sale propunerea legislativă ar crea diferențe de tratament între culte.

În sensul celor de mai sus considerăm necesară realizarea unui studiu de impact al dispozițiilor propuse și prezentarea unei liste detaliate a imobilelor ce fac obiectul propunerii legislative.

Cu privire la precizarea făcută referitor la consultarea „*structurilor asociative interesate*”, considerăm necesară completarea Expunerii de motive prin nominalizarea organismelor sau autorităților consultate.

2. Întrucât măsura propusă vizează transmiterea cu titlu gratuit a imobilelor, din proprietatea publică sau privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale în proprietatea anumitor culte religioase sau unități de cult, și anume numai a celor care dețin în folosință gratuită imobile dobândite după data de 1 ianuarie 1990, prin reglementările din propunerea legislativă, în forma prezentată, se încalcă *principiul constituțional al garantării și ocrotirii proprietății private*, în mod egal de lege, indiferent de titular, precum și *principiul autonomiei locale*, consacrate de art. 44 alin. (2) și, respectiv, art. 120 alin. (1) și art. 121 alin. (1) și (2) din Constituția României, republicată.

3. Cu privire la aspectele care vizează competențele autorităților administrației publice locale, întrucât consiliile locale/județene au inițiativă și hotărâsc, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, acestor autorități revenindu-le, de altfel, dreptul de a administra domeniile private ale unităților administrativ-teritoriale în raza cărora își desfășoară

activitatea, având în vedere și dispozițiile art. 8 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare, apreciem că, înainte de adoptarea oricărei decizii, ar fi oportun să fie consultate structurile asociative ale autorităților administrației publice locale.

4. În cuprinsul propunerii legislative nu se folosește o terminologie unitară, deși prin alineatele (2) și (3) ale art. 1 se definesc noțiunile de „*unitate de cult deținătoare*” și de „*imobil*”. De asemenea, folosirea sintagmelor „*în vederea desfășurării unei activități specifice cu caracter de continuitate*” și „*în vederea edificării de lăcașuri de cult sau de clădiri*”, precum și „*pentru realizarea de către culte a unor activități spirituale*”, în textul alineatele (2) și (3) ale art. 1, conduce la o interpretare foarte largă în aplicarea dispozițiilor propunerii legislative și chiar la extinderea nejustificată a aplicării acestora.

Sub acest aspect apare necesară corelarea terminologiei folosite și cu dispozițiile Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor.

5. La art. 2 alin. (1) propunem revederea textului și reformularea, în sensul stabilirii instituției la care se va depune cererea, având în vedere că titular al dreptului de proprietate poate fi statul sau unitatea administrativ-teritorială, respectiv județul, municipiul, orașul sau comuna. De asemenea, este necesară utilizarea unei terminologii unitare referitoare la imobilele deținute în folosință gratuită de unitățile de cult.

Referitor la dispozițiile alin. (3) ale aceluiași articol, sintagma „*din domeniul public al statului*” trebuie înlocuită cu sintagma „*din domeniul public și privat al statului*” deoarece imobilele se pot afla și în proprietatea privată a statului.

Totodată, având în vedere că titularul dreptului de proprietate este generic statul sau unitățile administrativ-teritoriale, alin. (3) trebuia formulat în sensul că cererea trebuia depusă la Guvernul României - Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților pentru proprietatea publică și privată a statului și la organele locale competente pentru proprietatea publică sau privată a unităților administrativ-teritoriale.

6. În ceea ce privește scoaterea din domeniul public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale a imobilelor, procedura nu este clară.

Astfel, la art. 3 alin. (2) se prevede că în situația în care imobilul se află în domeniul public, prin hotărâre se va aproba și trecerea acestuia în domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale.

Prin urmare, din formularea acestui alineat nu reiese dacă hotărârea la care se face referire este una și aceeași cu cea prin care se soluționează cererea unității de cult (în termen de 60 de zile).

Din analiza **art. 3** nu reiese cu claritate care este actul juridic prin care se transmite dreptul de proprietate asupra imobilelor. Astfel, **alin. (1)** prevede că „*Cererile de transmitere a dreptului de proprietate se soluționează în termen de 60 de zile de la data înregistrării, prin hotărâre.*”

Alin. (3) prevede că „*Hotărârea de transmitere a dreptului de proprietate adoptată în temeiul prezentei legi se comunică unității de cult care a făcut cererea.*”

Din redactarea acestor două texte se desprinde concluzia că actul prin care se transmite dreptul de proprietate îl reprezintă hotărârea adoptată de titularul dreptului de proprietate, hotărâre care în cazul imobilelor care se află în domeniul public al statului sau al unei unități administrativ-teritoriale trebuie să conțină și trecerea imobilelor în domeniul privat al acestora, în conformitate cu dispozițiile *Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare.*

Însă **alin. (4)** prevede că „*Actul de transmitere cu titlu gratuit a dreptului de proprietate se încheie în termen de 15 zile de la data comunicării hotărârii, dreptul de proprietate astfel putând fi înscris în cartea funciară*”.

Așadar, nu reiese cu claritate care este actul juridic în temeiul căruia se dobândește dreptul de proprietate, *hotărârea sau actul de transmitere* prevăzut la **alin. (4)**.

În acest sens, propunem reformularea textului **alin. (4)**, astfel:

„*(4) Dreptul de proprietate se dobândește, cu titlu gratuit, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, în cazul imobilelor din domeniul public al statului sau prin hotărâre a consiliului local sau județean în cazul imobilelor aflate în patrimoniul unității administrativ-teritoriale.*”

Dispozițiile **art. 3 alin. (4) teza a II** necesită reformulare ținând seama de faptul că, potrivit art. VI pct. 9 din Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Codului Fiscal, începând cu data de 1 ianuarie 2007, dispozițiile *Ordonanței Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială* au fost abrogate.

7. La **alin. (1) al art. 4** propunem să se elimine termenul de 30 de ani, rămânând specificat că imobilele dobândite nu pot fi înstrăinate și nu li se poate schimba destinația, întrucât nu se înțelege care este scopul

împroprietăririi dacă după 30 de ani în bunurile imobile se pot face alte activități, spre exemplu economice.

Pe fond ar trebui să fie o donație condiționată de desfășurarea numai a anumitor activități spirituale, sociale, administrative sau culturale.

8. Apreciem ca fiind utilă introducerea unui text privind abilitarea Guvernului de a emite norme metodologice de aplicare a legii, pentru detalierea și explicitarea procedurii cuprinse în această propunere legislativă.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere aspectele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative, sub rezerva însușirii observațiilor și propunerilor de la pct. II.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului